

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. Бургас, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА

при участието на секретаря Ж.З. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20232120204438 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на Г.Г. като ЕТ *** , ЕИК *** чрез адв. Т. Р. от БАК против наказателно постановление № 725898-F722071/26.09.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – Бургас Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 3, ал. 8, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ на основание чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление като се намира, че е нарушена разпоредбата на чл. 36 , ал. 1 ЗАНН, оспорва се да е налице нарушение, не било ясно за какво нарушение се санкционира, деянието не съставлявало административно нарушение, възразява, че се касае за повторност и счита, че е нарушен принципът ne bis in idem, тъй като въз основа на един АУАН били издадени отделни наказателни постановления.

В съдебно заседание, редовно призован ЕТ се представлява от адв. Р., която поддържа жалбата и моли за отмяна на НП и претендира разноски.

За Административнонаказващия орган, се явява юрисконсулт К., която оспорва жалбата моли за потвърждаване на НП. Претендира разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е било връчено на 02.10.2023г., а жалбата е депозирана на 16.10.2023г. като въпросът дали жалбата е подадена в срок е разрешен с Определение № 604/22.01.2024г. по чканд № 21/2024г. на БАС). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима.

Административнонаказателното производство е започнало със съставяне на АУАН от св. Г. А. на ЕТ *** за това, че на 03.08.2023 г. в 13:20 ч. била извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС - кафе автомат, находящ се в гр. ***, ул. „***“, стопанисван от ЕТ „****“, с ЕИК: ***, като е установено, че в качеството си

на задължено лице по чл. 3 ал. 8, т. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти на МФ, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект, чрез визуализиране на фискален бон на въведеното ФУВАС в експлоатация, с изградена дистанционна връзка с НАП, с рег. № ***, Инд. № IS0*** и ИН на ФП: ***, с което било допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба. При проверката било установено, че наличният кафе автомат е работещ, свързан с електрическо захранване. Преди легитимирането на органите по приходите са извършени три на брой контролни покупки от св. Г. Н. А. – контролна покупка в 12:07:35 ч. на един брой кафе еспreso, на стойност 0.70 лв., като за целта е заплатено с по една монета от 0.50 лв. и една монета от 0.20 лв., поставени в специално обособен монетник; контролна покупка в 12:36:53 ч. на един брой капучино, на стойност 0.80 лв., заплатени с монета, с номинал 1 /един/ лв., поставена в специално обособен монетник; контролна покупка в 13:09:00 ч. на един брой кафе със сметана, на стойност 0.80 лв., заплатени с монета, с номинал 1 /един/ лв., поставен в специално обособен монетник. За извършените плащания на топли напитки на екрана на ФУВАС не се визуализирал номер на фискален бон, нито номер на фискално устройство. Съгласно чл. 3, ал. 8, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ лице, което извършва продажби на стоки или услуги чрез автомат на самообслужване с електрическо захранване, с изключение на услуги по обмяна на валута, е длъжно да регистрира и отчита всяка продажба чрез ФУВАС, като фискалният бон, регистриращ продажбата, се визуализира само на дисплей, без да се издава хартиен документ. Предоставени от задълженото лице са констативен протокол от сервизната фирма, обслужваща ФУВАС, справка / разпечатка от КЛЕН за дата 03.08.2023 г., видно от които за извършените покупки на топли напитки не са регистрирани продажби през ФУВАС, с рег. № ***, Инд. № *** и ИН на ФП- ***. Прието е, че нарушението е повторно.

Административнонаказващият орган приел от правна страна, че с описаното деяние е нарушена разпоредбата на чл.3, ал.8, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ , във връзка с чл. 118, ал. 3 от ЗДДС.

АУАН е връчен на 18.08.2023г.

Наказващият орган приел фактическите констатации в АУАН и въз основа на съставения АУАН били издадени три отделни наказателни постановления за всяка от извършените контролни покупки като с НП № 725898-F722071/26.09.2023г.. подробно е описана извършена контролна покупка в 12:36:53 ч. на един брой капучино, на стойност 0.80 лв., заплатени с монета, с номинал 1 /един/ лв., поставен в специално обособен монетник. За извършеното плащане на екрана на ФУВАС не се визуализира номер на фискален бон, нито номер на фискално устройство. Посочено е, че съгласно чл. 3, ал. 8, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ лице, което извършва продажби на стоки или услуги чрез автомат на самообслужване с електрическо захранване, с изключение на услуги по обмяна на валута, е длъжно да регистрира и отчита всяка продажба чрез ФУВАС, като фискалният бон, регистриращ продажбата, се визуализира само на дисплей, без да се издава хартиен документ.

Наказващият орган е взел предвид и предоставения констативен протокол от сервизната фирма, обслужваща ФУВАС, справка / разпечатка от КЛЕН за дата 03.08.2023 г., съгласно които за извършените покупки на топли напитки не са регистрирани продажби през ФУВАС, с рег. № ***, Инд. №130*** и ИН на ФП: ***. Също е приел, че нарушението е извършено повторно.

Наказващият орган счел, че е налице нарушение на чл. 3, ал. 8, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ и на основание чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени

доказателства и от гласните доказателства и доказателствени средства. Съдът се доверява на показанията на св. А. като показанията ѝ са последователни, логични и се подкрепят от останалите доказателства по делото. За извършената проверка е бил съставен протокол в присъствието на Г.Г., която е подписала протокола от извършената проверка без възражения. Според този състав АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

Съгласно чл. 3, ал. 8, т. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. лице, което извършва продажби на стоки или услуги чрез автомат на самообслужване с електрическо захранване, с изключение на услуги по обмяна на валута, е длъжно да регистрира и отчита всяка продажба чрез ФУВАС, като фискалният бон, регистриращ продажбата, се визуализира само на дисплей, без да се издава хартиен документ.

Касае се за търговец, който има обективна отговорност и е длъжен да осигури функционирането на ФУВАС, поради което и съдът не приема възраженията, че имало техническа неизправност. При наличие на такава търговецът е бил длъжен да преустанови дейността и да осигури изпълнение на фискалните си задължения.

Съдът не приема и възраженията, че е нарушен принципа *ne bis in idem* и че не бил съставен АУАН. Съгласно разпоредбата на чл. 18 ЗАНН когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. В случая са извършени три покупки, които са описани ясно, конкретно, подробно в АУАН. Посочена е и нарушената разпоредба като макар да е дадена една правна квалификация, то от останалата част на акта, словесно, се установява че съотнасянето (факти - право) е за всяко едно деяние поотделно, като отделно нарушение, конкретно и небудещо съмнение. В случая, съдът не споделя техниката да се състави един АУАН за няколко нарушения, но макар и в един АУАН всяко едно нарушение е ясно индивидуализирано с посочване на място, време, начин на извършване, стойността на направената покупка и е дадена правна квалификация на нарушението. Изписването на няколко нарушения в един АУАН в случая съгласно изложените факти и право, не е довело до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице, като ясно от текста на АУАН се установява, че се касае за три отделни нарушения, за които е ангажирана отговорността на нарушителя с три отделни наказателни постановления. В този смисъл са и аргументите в Решение № 44/24.01.2023г. по КАНД № 2123/2022г. на Административен съд Бургас. Няма пречка в един АУАН да се посочат няколко нарушения, стига от неговото съдържание да става ясно за какво нарушение се ангажира отговорността на санкционираното лице и да е дадена съответната правна квалификация като не се касае за нарушение и на принципа *ne bis in idem* видно от представеното решение по НАХД № 4440/2023г. на БРС се касае за покупка в 12:07:35. В НП, предмет на настоящото производство, е ясно описано за кое нарушение е ангажирана отговорността и се касае за различни фактически твърдения - за покупка в 12:36:53 ч. на един брой капучино, на стойност 0.80 лв., заплатени с монета, с номинал 1 /един/ лв., поставен в специално обособен монетник като за извършеното плащане на екрана на ФУВАС не се визуализира номер на фискален бон, нито номер на фискално устройство.

От събраните по делото доказателства се установява, че не е изпълнено задължението по чл. 3, ал. 8, т. 1 от Наредба Н18/13.12.2006 г., поради което и е санкциониран нарушителят.

За констатираното административно нарушение, административнонаказващият орган е определил имуществена санкция по реда на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС в размер на 3000 лв. Съгласно чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, в редакцията, действала към датата на деянието ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г., извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или

допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. В изречение второ на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е указано, че когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, а именно глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

От анализа на цитираните разпоредби се налага извода, че за да се наложи на едно лице имуществена санкция в размерите по чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, следва нарушението по ал. 2 да е довело до неотразяване на приходи - факт, който е елемент от състава на административното нарушение и който подлежи на установяване и доказване от наказващия орган. Констатации в този смисъл, обаче, не се съдържат нито в АУАН, нито в НП. Предвид така цитираните правни норми, настоящият състав приема, че след като констатираното нарушение не води до неотразяване на приходи, то санкцията следва да се определи по реда на чл. 185, ал. 2, изр. последно, вр. ал. 1 от ЗДДС.

След като самият наказващ орган не е констатирал, че в следствие на установеното нарушение е настъпило неотразяване на приходи, то правилната санкционна норма, която е следвало да бъде приложена в случая е чл. 185, ал. 2, изр. последно, във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, действала към датата на деянието, ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г., съгласно която имуществената санкция за юридически лица и еднолични търговци е в размер от 500 лв. до 2000 лв. Наказващият орган неправилно е санкционирал търговеца на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС с имуществена санкция в размер на 3 000 лв., независимо че не е констатирал нарушението да води до неотразяване на приходи, поради което е приложил неправилно закона, следователно процесното наказателно постановление в тази му част е неправилно и незаконосъобразно.

Доколкото производството по оспорване на наказателно постановление пред районен съд протича по реда на въззивното обжалване по Наказателнопроцесуалния кодекс (чл. 84 от ЗАНН), то за районните съдилища е допустимо приложението на чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК - за прилагане на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо престъпление, поради което и няма пречка съдът да измени наказателното постановление в тази му част и да приложи закон за по-леко наказуемо нарушение при същите фактически положения. Относно конкретния размер на санкцията, съдът отчита, че няма представени доказателства за предходни нарушения на жалбоподателя, не се установява сочената повторност и с кой акт е приета, че е налице.

Съгласно т. 35, пар. 1, ДР на ЗДДС „повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение. Нито в АУАН, нито в НП е посочено с кое наказателно постановление, което да е влязло в законна сила, се касае за повторност, с което се нарушава правото на защита на лицето да възрази и да се защити, както срещу вменяваното му нарушение, така и за това дали е спазен срока, за да е налице признака повторност.

Ето защо следва да се приеме, че не са налице обстоятелства, обосноваващи налагане на завишен размер на санкцията. Поради което наказателното постановление следва да бъде изменено и на жалбоподателя да се определи наказание от 500 лв.

Не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Деянието не се отличава от обичайните нарушения от този вид, насочено е към фиска, поради което и приложението на чл. 28 от ЗАНН би било незаконосъобразно.

С оглед изложеното процесното наказателно постановление следва да бъде изменено единствено относно размера на наказанието, като бъде намален от 3000 лв. на 500 лв.

С оглед изхода на спора, разноски следва да бъдат присъдени в полза и на двете страни, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143 от АПК, вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, съгласно който договореното възнаграждение за процесуално представителство е 600 лв. На основание чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят има право на разноски, съразмерно с отменената част от имуществената санкция, в размер на 500 лв., които следва да се заплатят от НАП. На основание чл. 63д от ЗАНН искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Относно размера на разноските разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН предвиждат, че в полза на учреждението, чийто орган е издал НП, ако е било защитавано от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лв. Предвид извършените действия, съдът достига до извод, че за осъществената от юрисконсулта дейност в полза на АНО следва да се определи възнаграждение в размер от 100 лв. АНО има право на разноски, съразмерно потвърдената част, в размер на 17 лв., които следва да се присъдят в полза на НАП и да се заплатят от жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 725898-F722071/26.09.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ – Бургас Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на ЕТ ***, ЕИК *** за нарушение на чл. 3, ал. 8, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ на основание чл. 185, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева В ЧАСТТА относно приложимата санкционна разпоредба като Я ПРЕКВАЛИФИЦИРА в чл. 185, ал. 2, изр. 2 вр. ал. 1 (ред. ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) от ЗДДС и **НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от 3000 (ТРИ ХИЛЯДИ) ЛЕВА на 500 (ПЕТСТОТИН) ЛЕВА.**

ОСЪЖДА Национална Агенция за приходите ДА ЗАПЛАТИ на ЕТ ***, ЕИК *** разноски в размер на 500 (петстотин) лева за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА ЕТ ***, ЕИК *** ДА ЗАПЛАТИ на Национална Агенция за приходите разноски в размер на 17 (седемнадесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____